

Диян Стаматов, директор на 119 СОУ:

НЕКА НЕ ГОНИМ ДЕЦАТА ОТ КЛАС

МЛАДЕНА ГЕРМАНОВА

- Г-н Стаматов, проектът за новия Закон за училищно образование предвижда доста промени, като една от най-съществените е затягане на реда в българското средно образование. В качеството си на директор как бихте коментирали новите мерки и смятате ли, че ще могат да се прилагат успешно?

- Дисциплината в българските училища в момента е слаба и трябва да се въведат доста мерки, за да се възвърне добрата традиция - училището да бъде сигурно и спокойно място. Когато съществува ред, тогава и обучението е по-качествено.

В настоящия момент се обсъждават с отделни ученици, които успяват да саботират учебен час по даден предмет. По този начин те пречат както на себе си, така и на учителите и на техните съученици. Хубавото е, че това са единични случаи. Законът е насочен именно към тези ученици. Мисля, че мерките могат да са успешни. Една доста добра практика например е въвеждането на училищна униформа. Това е инициатива, която върви вече две години и постепенно започва да дава резултати. От три месеца и ние въведохме много забавни и добре изглеждащи детски ученически униформи. Те са необходими, за да се идентифицира ученическият поток, а именно кой влиза и излиза от сградата.

- Други мерки са

Малките помнят наказанията цял живот

свързани със забраната за внасяне на оръжие, алкохол и цигари в училище както от ученици, така и от учители. Мислите ли да купите металотърсачи за охраната, за да следи какво се внася в сградата?

- Не съм забелязал учениците да носят оръжие. Да, наистина имаше преди време подобен случай в едно столично училище, но това не е практика. По принцип ученикът идва от вкъщи и не би трябвало да носи

оръжие тук. Охраната не предхожда младежите, защото те са 1200 в сградата. Мисля, че не е необходимо да се въвеждат металодетектори, защото у нас практиката не е каквато е в американските училища. В момента навсякъде има видеонаблюдение и всички основни, проблематични зони в сградата и околностите се наблюдават. Така успяваме да реагираме по отношение на събитията и малки кражби.

- А какво ще правите с пушачите в училище?

- Пушенето не само в нашето училище, но във всички столични учебни заведения и в цяла България е голям проблем. Това, което се случва в момента, е една изключително грозна гледка, при която ученици пушат извън двора на училището. За голямо съжаление там ходят и учителите. Разликата е, че едните са непълнолетни и най-често техният избор е продиктуван от незнанието на родителите, а другите са пълнолетни и това е техният личен избор и те могат да пушат, където си поискат. Тук и би възникнал проблемът.

- Наред с всичко дотук и учители, и ученици не могат да говорят по джисемите в час. Какво ще се случи, ако някой наруши това изискване и въобще ако не се спазват и останали-

те забрани?

- Спирането на стипендията е една от санкциите за по-големите ученици, а за по-малките можем да прилагаме само наказанието. Например това би могъл да е общественополезният труд. Но на него не трябва да се гледа само като на наказание, защото това е една необходимост, която извършваме през целия си живот. В конкретния случай трудът се прилага като вид наказание, но, разбира със, запазване на достойнството на детето. Хубавото в законопроекта е, че се създават условия за повече гъвкавост от страна на училищата при избирането и налагането на санкциите.

Наказанията обаче ще са по-различни, когато се отнасят за учителите, защото те са работници и като такива ще се санкционират спрямо правомощията по Кодекса на труда.

- Например ако учител е говорил в час по джисема, каква ще е санкцията?

- При някое нарушение от страна на преподавателя той ще се санкционира по Кодекса на труда. Мисля обаче, че моите колеги в момента не ползват джисемите си в час, пък и те са разбрани хора и след първата словесна забележка се поправят. Учениците по-трудно ще ги убедим да не ползват джисемите в клас. При разговорите ми с тях, защо ги използват, те ми дават отговор "аз говоря с мама". Може би трябва родителите да не звънят по мобилните телефони, докато децата им са на училище. Но този навик, разбира се, трудно би се премахнал, особено след като джисемите са новата техническа форма за общуване.

- Законът предвижда доста санкции и за родителите.

- През последните години родителите са изключително ангажирани и отделят много малко време за комуникация с децата си. Това намира отражение и при общуването с училището. По стара българска традиция на родителските срещи идват родителите на добрите и на отличните ученици. Докато майките и бащите на младежи, които имат някакви проблеми, не ги посещават. В повечето случаи тези родители са най-ангажирани. Финансово осигурени и с добър социален статус, но за сметка на това имат нарушена комуникация с децата си. Хубаво е, че в закона се предвижда да се дадат допълнителни часове отпуск

ТОВА Е ТОЙ

● Директор на 119 СОУ от три години.

● Завършил е биология в Софийския университет през 1993 г.

● Има дългогодишен учителски стаж и в момента също преподава.

● Вил е директор на 150-о ОУ и на 8-о СОУ.

на родителите, за да дойдат до училището и да се срещнат с класния ръководител.

- Какви други нарушения стават в училище?

- Малки кражби и то основно на скъпи джисеми, но откакто въведохме видеонаблюдението, веднага установяваме извършителя. За децата в начален етап обикновено това е една малка грешка, която не се повтаря. По тази причина с по-малките ученици разговаряме, защото за тях разговор с директора или малко наказание има голям емоционален заряд и се помни цял живот. При големите ученици вече се налага наказание, както и съдействието на представители на педагогическа детска стая и полицията.

- Как ще коментирате решението да не се повтаря до 4-ти клас?

- Подобна практика в настоящия момент съществува за първи клас, където никой не повтаря по право. По принцип идеята е добра, защото така ще се намали броят на отпадащите ученици в началния етап. Когато в семейството има някакви финансови затруднения, те най-много се усещат в малките класове и често се отразяват върху успеха на децата.

- Според вас кой момент от проекта буди притеснение?

- Като цяло идеята на законопроекта е изключително добра, защото в момента нормативната база, която трябва да се ползва, е почти половин килограм документация, а сега всичко става по-подредено и лесно, след като законът е около 110 страници. Лично мен ме безпокои, и то от първото четене на законопроекта, именно моментът с гоненето на учениците от час. Притеснението ми идва от там, че мястото на ученика е в клас, затова всеки учител трябва да използва целия си педагогически опит, за да задържи вниманието на младежите в час. В настоящия момент е малко трудно да се установи какво ще се случи с изгонения ученик и как ще бъде контролиран той.

Родители не звънете в час

СНИМКА: ЕКАТЕРИНА ТИТОВА

